

РЕШЕНИЕ

№ 312

гр. гр.Велинград, 18.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, II - ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА**

при участието на секретаря **ДОНКА ЕМ. ТАБАКОВА**
като разгледа докладваното от **ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА** Гражданско дело № 20225210100305 по описа за 2022 година

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД от **В. Т. Ш.** против „Застрахователна компания Лев инс“ АД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 918,72 лв., частичен иск от сумата 10 000 лв., представляваща дължимо застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди на превозно средство, собственост на ищеца при ПТП, настъпило на 09.12.2021г. по вина на водача на товарен автомобил „Скания“ с ДКН *****, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 01.02.2022г.-датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане.

Ищецът твърди, че е собственик на лек автомобил Нисан Алмера с ДК № *. На 09.12.2021 г. в 15:15 ч. колата е била спряна плътно вдясно на платното за движение на улица „Георги Бенковски“ № 100, в близост до болница МБАЛ „Уни Хоспитал“ ООД в гр. Панагюрище и той е бил в нея. Опитвайки се да заобиколи спрелият автомобил, шофьорът на камион Скания с ДК № *, не съобразил габаритите на управляваното от него превозно средство и ударил в задната лява част автомобила на ищеца.

Тъй като ударът бил лек и не е имало пострадали, а единствено щети по колите, от КАТ ги уведомили, че могат да подпишат протокол помежду си. Дватамата водачи съставили двустранен констативен протокол, от който бил виден механизмът на удара - камионът удря отзад спрелия лек автомобил. Водачът на камиона бил виновен за настъпилото ПТП.

Виновният за причиненото ПТП водач бил страна по договор за Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, сключен с ответника.

Ищецът завел пред ответното дружество щета № 1211-5000-21-000074, по която на 10.12.2021 г. предоставил всички необходими документи.

Автомобилът бил огледан и били описани следните щети:

- задна броня - за боядисване;
- декоративна лайсна на задна броня - за боядисване;
- заден панел - за боядисване;
- външен заден светлинен комплект - подмяна;
- задна лява врата - за боядисване;
- задна лява врата - подмяна.

За настъпилата щета застрахователят би уведомен своевременно, но на два пъти отказал да изплати дължимото се обезщетение, поради което се иска осъждането му да заплати причинените вреди.

В срока за отговор по чл.131 ГПК, ответникът оспорва предявения иск по основание и размер.

Оспорва основанието на иска с доводи за недоказаност на вината на водача на товарния автомобил. Оспорва съдържанието на двустранния констативен протокол, с доводи, че не съдържал данни за вината, подписи на двамата водачи, както и че в него не било посочено точното място на събитието. Тъй като било посочено, че събитието е настъпило, когато товарен автомобил „Скания“ с рег. № ***** е бил паркиран, оспорва механизма на причиняване на ПТП. По двете превозни средства не били описани щети, които взаимно да си кореспондират.

Релевира доводи за съпричиняване на вредите в резултат на виновното поведение на ищеца, който в качеството на водач на лек автомобил „Нисан Алмера“ с рег. № *****, спрял рязко на място, което е ограничавало възможността на преминаване на т.а. „Скания“ с рег. № *****, като е допуснал нарушение на чл. 24 от ЗДВП и/или чл. 98 от ЗДВП/.

Излага, че претендираното обезщетение за имуществените вреди надвишава размера на действително претърпените вреди към деня на събитието, които подлежат на обезщетяване, съгласно чл. 499, ал. 2 от КЗ. Обезщетенията за вреди на МПС се определяли в съответствие с методиката за уреждане на претенции за обезщетяване на вреди, причинени на МПС, приета с наредбата по чл. 504 КЗ. Претендираната сума за щети по автомобил, който била на 20 години било над икономическия тотал за този автомобил. На ищецът не се дължали повече от 70 % от цената на автомобила към датата на събитието, а този размер обезщетение можело да се получи, само в случай, че се дерегистрира автомобила, съгласно чл. 390 от КЗ.

Щетите били незначителни, за боядисване, за подмяна е пукнат заден ляв стоп и пукната задна лява гума, като гумата била консуматив, който

подлежи на износване и подновяване. От автомобила бил останали запазени части.

Оспорва твърдението, че всички описани повреди са в причинно следствена връзка с процесното ПТП. Някои части и детайли били амортизирани във връзка с експлоатацията на автомобила.

Настоящата щета не била тотална, щетите били възстановими. Няма данни да са направени разходи в тази връзка, не било ясно от кога датират.

Оспорва наведеното твърдение, че претендираните увреждания са причинени от застрахован при ответника водач.

Оспорва мястото на настъпване на ПТП, механизма на осъществяване на твърдяното събитие, както и твърдението за наличие на причинно - следствена връзка на уврежданията с процесното пътно-транспортно произшествие. Оспорва вида, характера и степента на уврежданията, както и броя и вида на увредените детайли на л.а. „Нисан Алмера“, с рег. № *****.

Оспорва по основание и размер претенцията за законна лихва. Неоснователността на претенцията за главница обуславяла неоснователност на претенцията за лихви. Тъй като ищецът представил банкова сметка, ответникът се намирал в невъзможност да изпълни, а ищецът все още бил в забава съгласно чл. 380, ал. 3 от Кодекса за застраховането.

Оспорва представения от ищеца като доказателство по делото Двустранен констативен протокол по съдържание и авторство, тъй като не съдържал подписи на участниците в ПТП-то, не съдържал подпис на застрахован при ответника водач, не съдържал данни за точното място на събитие, съдържал очевидно неверни данни относно причини и обстоятелства за настъпване на произшествието, имало корекции, като не е посочено кой ги е нанесъл.

Счита, че искът за неоснователен, поради което следва да се отхвърли.

Съдът като прецени доводите и възраженията на страните и представените по делото доказателства поотделно и в съвкупност, счита за установено следното от фактическа и правна страна:

Ищецът е собственик на лек автомобил Нисан Алмера с ДКН *****, видно от представеното по делото копие от свидетелство за регистрация част I.

Ответникът е страна по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, сключена с Транспортна компания Симови ЕООД, ЕИК: 201308690 за товарен автомобил Скания с рег. номер *****, видно от представеното по делото от него копие от застрахователна полица.

На 09.12.2021г. В. Ш. бил в гр. Панагюрище с автомобила, за да заведе майка си до МБАЛ „Уни Хоспитал“. Придружавала ги свидетелката Я.Б.П.. Ш. спрял в близост до входа на двора на болницата, откъм бул. „Георги Бенковски“, от дясно на платното за движение, където трябвало да изчака

майка си. Около входа на болницата имало паркирани и други леки автомобили. Свидетелката П. слезла от автомобила и отишла да се вземе кафе от кафемашина в двора на болницата. Когато се върнала, видяла, че през това време на платното за движение, зад автомобила на ищеца бил спрял товарен автомобил /“ТИР“ „Скания“ с ДКН *****, който го нямало, преди да отиде за кафе. Товарният автомобил бил с работещ двигател и включени светлини. В това време вътре в него водачът му-свидетелят Г.Ж.И. подреждал документи. Свидетелката видяла как товарният автомобил потеглил напред и наляво, за да се включи в движението. Тъй като разстоянието между двата автомобила не било достатъчно за извършване на маневрата, между тях настъпило съприкосновение- автомобил „Скания“ с ДКН ***** блъснал с предната дясна ъглова част задната лява част на автомобила на ищеца, а със степенката спукал лявата му задна гума. Настъпило ПТП с материални щети и по двата автомобила.

Понеже от ПТП-то нямало пострадали хора, а между водачите и на двете моторни превозни средства нямало разногласия относно обстоятелствата, свързани с него, двамата попълнили констативен протокол по приложение № 3 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между министерството на вътрешните работи, комисията за финансов надзор и гаранционния фонд, издадена на осн. чл. 125а, ал. 2 ЗДвП. Данните в протокола вписвал водачът на товарния автомобил, който погрешно вписал застрахователя на МПС „Скания“-ЗАД „ОЗК Застраховане“, вместо ЗК „Лев инс“ АД, както и местоположението на двете превозни средства.

На следващия ден-10.12.2021г., ищецът предявил застрахователна претенция пред ответника, за причинени в резултат на настъпилото ПТП между двете превозни средства имуществени вреди по неговия автомобил, изразяващи се в повредени задна броня, ляв стоп, заден ляв калник, задна лява врата, спукана задна лява гума.

Претенцията била заведена под номер 1211-5000-21-000074. На същата дата от служител на ответника били констатирани и описани следните щети по лекия автомобил Нисан Алмера с ДКН ****-задна броня за боядисване, дясна декоративна лайсна на задна броня за боядисване, заден десен панел за боядисване, външен ляв заден светлинен комплект за подмяна, задна лява врата за боядисване, задна лява гума за смяна.

Ответникът отказал да заплати на ищеца обезщетение за причинените имуществени вреди, тъй като приел, че от събраните документи и от представените данни не можело да се направи категоричен извод чие виновно поведение е довело до настъпване на произшествието.

Ищецът възразил пред ответника срещу отказа за заплащане на застрахователно обезщетение.

Ответникът отказал да преразгледа становището си.

Според заключението назначената по делото съдебно-автотехническа и оценителна експертиза, неоспорена от страните, която съдът кредитира, като обоснована и компетентно изготвена, мястото на конфликта между двете МПС-та е на около 1,80-2,00 м. от десния бордюр на ул. „Г. Бенковски“, в зоната на около МБАЛ „Уни хоспитал“ ООД в гр. Панагюрище, в посока изхода на града. Местоположението на лекия автомобил Нисан алмера с ДКН ***** е отдясно на платното по посока на движението, на 40 см. от бордюра, като водачът се е намирал в него. Лявата габаритна част се намирала на около 2 м. от бордюра. Зад лекия автомобил имало и други паркирани автомобили.

По същото време водачът на товарния автомобил Скания с прикачено полуремарке-Г.И. се вмъкнал в пространството между „Нисан алмера“ и другите автомобили, които останали в близост до задната дясна част на ремаркетото му. Управляваният от И. автомобил е останал на място с незагасен двигател и включени светлини докато водачът е подреждал документи. След като е приключил, потеглил напред и наляво със завъртян наляво волан, за да се включи в движението, със скорост до 10 км./ч.

Според вещото лице, при тези изходни параметри, за да се осъществи контакт между двата автомобила, би следвало предната част на товарния автомобил да е на минимално разстояние около 0,50-0,60 м. зад задната част на „Нисан алмера“, а десният страничен габарит на товарния да е на 1,40-1,45 ч. от дясната бордюрна линия. При това положение около 0,50 м. от задната част на автомобила е попадала в „мъртвата зона“, но лекият автомобил е бил видим за водача на товарния автомобил.

Потегляйки с ниска скорост, товарният автомобил блъска с дясната си ъглова част задната лява ъглова част на лекия автомобил, от което настъпват повреди по задната гума на автомобила, задната броня, задния десен панел, левия заден осветителен елемент и задната врата.

Изслушан в съдебно заседание вещото лице заяви, че водачът на товарния автомобил е имал възможност да види автомобила и при правилна преценка да извърши маневрата по безопасен начин, за да не се достигне до ПТП. Предната част на автомобила, от средата на дължината е попадала във видимата зона. От гледна точка на водача на товарния автомобил, същият е могъл и е трябвало да види лекия автомобил пред него преди да потегли. Ако е имал съмнения, че няма достатъчно разстояние, за да извърши маневрата, е трябвало да провери на каква се намират двата автомобила един от друг.

За възстановяването на щетите, според заключението, е необходимо да се извърши подмяна с нови на повредените авточасти и детайли, неподлежащи на възстановяване и ремонтно-възстановителни операции на частите, подлежащи на възстановяване-демонтаж, ремонт, възстановяване, монтаж, боядисване и др. Действителната стойност на автомобила към дата настъпване на застрахователното събитие е 2 326 лв., а пазарната стойност на автомобила 3 000 лв. Стойността на щетата по експертна оценка, съгласно Наредба № 49 на КФН възлиза на 483,60 лв. По пазарни цени размерът на

причинените щети, в това число общата стойност на увредените части, трудът и консумативите, необходими за пълното възстановяване на автомобила е по пазарни цени към датата на настъпване на вредите е 918,72 лв.

Имуществената застраховка „Гражданска отговорност“ има обезщетителен характер. С нея се дава застрахователна закрила на застрахования срещу риска да възникне в негова тежест отговорност за непозволено увреждане към друго лице, а предназначението и е да репарира, в рамките на застрахователната сума, реално възникналите за третото увредено лице вреди, за които съществува основание да бъде ангажирана гражданската отговорност на застрахования делингвент. Следователно непозволеното увреждане е елемент от фактическия състав на застрахователното събитие и последното ще е налице само дотолкова, доколкото е осъществен деликтът.

Обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства. По задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, застраховани са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание. Не е необходимо водачът да притежава изрично писмено пълномощно от тези лицата за управлението или ползването на моторното превозно средство.

За трети лица се смятат всички увредени лица с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди, както и всички правоимащи лица в резултат на неговата смърт. Правоимащите лица имат право на обезщетение за вредите, които произтичат само от качеството им на пострадали лица.

Съгласно разпоредбата на чл.432,ал.1 от КЗ увреденото лице може да предяви пряк иск срещу застрахователя на МПС-то, чийто водач е причинител на вредата. За да се ангажира отговорността на застрахователя по този ред е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност“, между собственика на МПС-то, чийто водач е пряк причинител на вредата и застрахователя. Абсолютна процесуална предпоставка за предявяване на иск по чл. 432, ал. 1 КЗ от увреденото лице е отправяне от него към застрахователя или негов представител по чл. 503, ал. 1 КЗ на писмена застрахователна претенция по реда на чл. 380 КЗ, на което кореспондира задължението на застрахователя по чл. 496, ал. 1 КЗ да се произнесе по нея в рамките на установен от закона максимален срок от три месеца, считано от предявяването ѝ. По смисъла на чл.400, ал.1 и ал.2 от КЗ, застрахователят, покрива отговорността на застрахования за причинените на

трети лица имуществените вреди, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество към датата на увреждането, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество, т.е. обезщетението се дължи по пазарната стойност на увреденото имущество.

Предвид горното, за успешното провеждане на прекия иск срещу застрахователя, в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на валидно сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност" между увредилото го лице и ответника; настъпило увреждане, причинено от виновно и противоправно деяние, от страна на застрахования; причинна връзка между деянието и вредоносния резултат; както и вида и размера на претърпените вреди.

В настоящия случай безспорно се установи, че към 09.12.2021 г. е налице валидно сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" при ответното застрахователно дружество за товарния автомобил, с чието участие е настъпило застрахователното събитие - към 09.12.2021г. за товарен автомобил Скания с рег. номер **** е имало сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите с полица № BG/22/210002010006, с начална дата на покритие 17.07.2021 г. и крайна дата на покритие 16.07.2022г.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства се установи, че е настъпило застрахователно събитие на 09.12.2021 г., изразяващо се в реализиране на ПТП между лек автомобил Нисан алмера с рег. номер ****, собственост на ищеца и товарен автомобил Скания с рег. номер ****, управляван от свидетеля Г.И.. В тази насока са показанията на свидетелите Я. П. и Г.И., които са непротиворечиви в тази част. Ищецът е заявил своевременно претенцията си пред ответника още на следващия ден след настъпването му.

Относно механизма на настъпване на ПТП от показанията на свидетелите и от назначената съдебно-автотехническа експертиза се установява, че се дължи на неправомерното поведение на водача на товарния автомобил, който не е спазил задължението си по чл. 25, ал. 1 ЗДвП при извършване на маневра движейки се напред и наляво, за да излезе от реда на паркираните превозни и да се включи в движението, да се съобрази с местоположението на спрелия на разстояние 0,6 м. пред него лек автомобил Нисан алмера. Разпитан като свидетел водачът на товарния автомобил не отрича, че при потегляне е ударил спрелият пред него лек автомобил Нисан алмера в задната лява част. В тази насока са и показанията на свидетелката П.. Съдът кредитира показанията на свидетелите, които са непротиворечиви и почиват на личните им непосредствени впечатления за това обстоятелство. Произшествието е настъпило в резултат на извършваната от водача на товарния автомобил маневра-потегляне напред и наляво, който не се е

съобразил с местоположението на намиращия се пред него лек автомобил и с малката дистанцията между автомобилите. Установи се, че пътнотранспортното произшествие е настъпило в светлата част от денонощието, в по-голямата си част лекият автомобил е бил видим за водача на товарния автомобил, само 0,5 м. от задната му част са попадали в т.нар. мъртва зона. Не се установиха обективни причини, които са попречили на водача на автомобил „Скания“ да възприеме местоположението на автомобил „Нисан алмера“. С оглед установените факти, произшествието не би настъпило, ако водачът на товарния автомобил не беше предприел маневрата, т.е., ако не беше променил местоположението си. Установи се, че до настъпването му „Нисан алмера“ не е променял своето.

В резултат на извършените от водача на товарния автомобил действия с механизмите и приборите на превозното средство, същият се е придвижил напред и наляво, при което е ударил с предната дясна част задната лява част на лекия автомобил. От удара са причинени материални щети по лекия автомобил, собственост на ищеца. Същите по вид са описани в съставения от ответника опис-заключение по щета № 1211-5000-21-000074 от 10.12.2021г, след извършен от негов служител оглед.

Доколкото в случая е причинено непозволено увреждане по смисъла на чл. 45 и сл. ЗЗД, вината на делингвента се предполага.

Не се установиха обстоятелства, изключващи вината на водача на товарния автомобил. Същият е правоспособен водач, познава правилата за движение по пътищата, а с оглед професионалния му опит като шофьор на товарен автомобил е познавал техническите характеристики на автомобила и е знаел при какъв радиус на завоя би извършил маневрира по безопасен начин. Следователно могъл е и е бил длъжен да знае, че в конкретната ситуация предприемайки движение напред и наляво при наличието на спрян в непосредствена близост пред него автомобил, ще настъпи ПТП.

Ето защо съдът намира, че претенцията на ищеца е доказана по основание.

При определяне размера на вредите, следва да се съобрази, че обезщетението по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ обхваща действителната стойност на причинената вреда /чл.499, ал.2, пр.1 КЗ/, чийто размер е ограничен до застрахователната сума по договора. Съдът не е обвързан от стойността на вредите, определена съгласно Методиката по Наредба № 49 на КФН, която не ограничава отговорността на застрахователя. Методиката представлява указание за изчисляване на размера на щетите на МПС в случаите, когато обезщетението се определя от застрахователя, на когото не са представени фактури за извършен ремонт в сервиз. Стойността на застрахователното обезщетение е ограничена само до минимален размер, съобразно с правилата, заложи в Методиката. При съдебно предявена претенцията застрахователното обезщетение се определя по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на

застрахователното събитие, без съдът да е обвързан да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 49/16.10.2014г. на КФН. / Решение № 52 от 08.07.2010 год. по т.д. № 652/2009 год., ВКС-ТК/.

В случая размерът на щетите по автомобила на ищеца, включващи стойността на частите, които следва да се подменят с нови, трудът и консумативите, необходими за пълното възстановяване на автомобила по пазарни цени към датата на увреждането е 918,72 лв., изчислена от вещото лице, която не надвишава действителната стойност на автомобила. За тази сума следва да бъде ангажирана имуществената отговорност на ответника.

Не е налице съпричиняване от страна на ищеца.

По въпроса, свързан с предпоставките за редуциране на обезщетението поради съпричиняване от страна на пострадалата на вредоносния резултат, е налице задължителна за съдилищата в Република България практика на Върховния съд и на Върховния касационен съд, обективизирана в ППВС № 17/1963 г. и ТР № 1/2014 г. на ОСТК решение по т.д. № 146/2019 г., II т.о., решение по т.д. № 3871/2013 г., I т.о., решение № 206 от 12.03.2010 г. по т.д. № 35/09 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 98 от 24.06.2013 г. по т.д. № 596/12 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 151 от 12.11.2010 г. по т.д. № 1140/11 г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 169 от 02.10.2013 г. по т.д. № 1643/12 г. на ВКС, ТК, II т.о. решение № 16 от 04.02.2014 г. по т.д. № 1858/13 г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 92 от 24.07.2013 г. по т.д. № 540/12 г. на ВКС, ТК, I т.о., решение № 18 от 17.09.2018 г. по гр. д. № 60304/2016 г. на ВКС, IV г.о. Прието е, че съпричиняването на вредата изисква наличие на пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилния вредоносен резултат, а приносът на увредения, като обективен елемент от съпричиняването, може да се изрази в действие или бездействие, но всякога поведението му трябва да е противоправно и да води до настъпване на вредоносния резултат, като го обуславя в определена степен. За редуциране на обезщетението за вреди от непозволено увреждане, не е достатъчно да е налице надлежно релевирано възражение за съпричиняване, основано на твърдение, че пострадалият, с поведението си е спомогнал за собственото си увреждане, а това възражение следва да бъде установено при условие на пълно главно доказване. Доколко поведението на пострадалия е рисково и дали то е допринесло за увреждането, подлежи на доказване във всеки отделен случай, при тежест на доказване върху позоваващата се на съпричиняването страна в процеса. Преценката за реалния принос на пострадалия за настъпване на вредоносния резултат е обусловена от съпоставка на поведението на участниците в произшествието, като съразмерността на действията или бездействията на пострадалия с останалите обективни и субективни фактори, станали причина за настъпване на ПТП, ще определят и процентното съотношение на този принос. Намаляване на обезщетението за вреди на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД е допустимо само ако са събрани категорични доказателства, че вредите не биха настъпили или биха били в по-малък обем. Съдът следва да прецени

доколко действията на пострадалия са допринесли за резултата и въз основа на това да определи обективния му принос. Намаляването на размера на обезщетението следва да се извърши въз основа на комплексна преценка на степента на каузалност на действията на делинквента и на пострадалия, степента на тяхната обективна вредоносност, като самото намаляване следва да отразява размера на участието на увреденото лице в причиняването на общата вреда, т.е. подлежи на съпоставка тежестта на нарушението на делинквента и това на увредения, с цел установяване на действителния обем, в който всеки един от тях е допринесъл за настъпването на пътното произшествие.

В случая не се установи, че с действията си ищецът допринесъл за увреждането. Не се установи, че е спрял рязко на място, като по този начин е ограничил възможността товарният автомобил да премине, каквито са възраженията на ответника. Двата автомобила са спрели един след друг, а произшествието е настъпило, след като намиращия се зад лекия автомобил товарен автомобил потегля пръв. Дори да се приеме, че първи по време на платното за движение е спрял товарният автомобил, при потегляне водачът му е имал обективната възможност да възприеме намиращия се пред него лек автомобил, който в по-голямата си част е бил видим за него. Не се установи, че ищецът е нарушил забраните на ЗДвП за престой или паркиране. Но дори това да е така, самото нарушение на установените в ЗДвП и ППЗДвП правила за движение по пътищата не е основание да се приеме съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия, водещо до намаляване на дължимото се за същия обезщетение, ако не е налице пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е негово следствие. В случая принос на увредения за настъпване на произшествието или за увреждането няма. Ищецът не е променял местоположението на автомобила и ако водачът на товарния автомобил не беше променил неговото, произшествието не бе настъпило.

Предвид гореизложеното претенцията на ищеца е изцяло основателна и следва да се уважи, като се осъди ответникът да му заплати обезщетение за имуществени вреди от настъпилото на 09.12.2021г. ПТП, в размер на 918,72 лв.

Като законна последица от уважаване на иска, върху тази сума следва да се присъди законната лихва, считано от датата на предявяване на иска – 01.02.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

По отношение на възражение, че ищецът не е представил банкова сметка, по която да му бъде преведена сумата, с което не е оказал необходимото съдействие и изпаднал в забава, следователно не му се дължи лихва, съгласно чл. 380, ал. 3 КЗ, следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 380, ал. 3 КЗ не намира приложение при дължимо застрахователно обезщетение по чл. 432 КЗ, в хипотеза на оспорване от застрахователя изцяло на основателността на предявения от увреденото лице пряк иск до

приключване на делото в инстанцията по същество.

Непосочването на банковата сметка, видно от самата разпоредба на чл. 380, ал. 3 КЗ, не касае дължимостта на обезщетението и не може да бъде основание за отказ за образуване на щета по застрахователната претенция и за определяне на размера на застрахователното обезщетение. Непосочването на банковата сметка от увреденото лице като кредитор възпрепятства единствено изплащането на застрахователното обезщетение и то в хипотезата, когато то е определено по размер от застрахователя или с влязло в сила съдебно решение. Когато произнасянето по застрахователната претенция по чл. 498, ал. 1 КЗ е отказ на застрахователя да заплати обезщетение, мотивирано с недължимост или недоказаност на същото по основание или размер, въпреки представяне на изисканите от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3 КЗ доказателства или в хипотеза на неизискани от застрахователя доказателства по реда и условията на чл. 106, ал. 3 КЗ, неизпълнението на длъжника не е поради непосочване на банкова сметка от увреденото лице. В този случай не е налице причинна връзка между неизпълнение на задължението за посочването ѝ и неизплащането на застрахователното обезщетение. Забава на кредитора по чл. 380, ал. 3 КЗ е налице само, ако неплащането на обезщетението се дължи единствено и само на непосочване от увредения на банкова сметка, явяващо се дължимо по чл. 380, ал. 1 вр., ал. 3 КЗ съдействие от страна на кредитора за изпълнение на задължението на застрахователя за плащане на обезщетението. Когато длъжникът отказва изпълнение, защото счита същото за недължимо, не може да се приеме, че причина за неизпълнението е неоказано от кредитора съдействие, като в този случай е неоправдано за длъжника да отпаднат негативните последици на собствената му забава / В този смисъл Решение № 167 от 30.01.2020 г. по т. д. № 2273/2018 г., т. к., II т. о. на ВКС/. По тези съображения, претенцията за лихва се явява основателна и следва да се уважи.

Предвид изхода от спора пред настоящата инстанция, на ищеца следва да се присъдят разноски, съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК. В представения по делото списък на разноски се претендират следните суми: 50,00 лв. за държавна такса, 200,00 лв. депозит за вещо лице и 800, 00 лв. възнаграждение за процесуално представителство. Искането за заплащането им е заявено своевременно-с исковата молба, а по делото са представени доказателства, че същите са заплатени.

Съдът като взе предвид възражението на ответника за прекомерност на разноските за адвокатско възнаграждение и като съобрази защитавания материален интерес, размерът на минималните възнаграждения по чл. 7, ал.2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, към датата на приключване на съдебното дирене в настоящата инстанция /ред. ДВ бр. 68 от 2020г./, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност и че са проведени две съдебни засадения, счита същото за основателно. Ето защо съдът намира, че размерът на адвокатското възнаграждение следва да уважи за сумата от 400,00 лв. С така

определеното възнаграждение общият размер на разноските, възлиза на 650 лв.

По изложените съображения, настоящият състав на Районен съд Велинград

РЕШИ:

ОСЪЖДА "Застрахователна компания Лев инс" АД, ЕИК: 121130788, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, да заплати на В. Т. Ш., ЕГН: ***** от гр. София, бул. *****, сумата 918,72 лв. /деветстотин и осемнадесет лева и 72 ст./-обезщетение за имуществени вреди по лек автомобил „Нисан алмера“ с ДКН ****, претърпени в резултат на ПТП на 09.12.2021 г., ведно със законната лихва от 01.02.2022 г., до окончателно погасяване на задължението.

ОСЪЖДА, Застрахователна компания „Лев инс“ АД, ЕИК: 121130788, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, да заплати на В. Т. Ш., ЕГН: ***** от гр. София, бул. *****, разноси по гр. д. 305/2022г. на Районен съд Велинград в размер на общо 650,00 лв. /шестстотин и петдесет лева/.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд Пазарджик, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____